

رقابت و انحصار

روابط بین سرمایه داران، آنان که کارگران را استثمار می کنند، از طریق رقابت تعیین می گردد که در درازمدت مایه ی پیش رفت نظام سرمایه داری است. بنگاه های سرمایه داری ی بزرگ، در مقایسه با بنگاه های کوچک تر، از مزایای تکنیکی، مالی، سازمانی، اقتصادی و سیاسی، بهره می برند. هر چه سرمایه بیشتر باشد، تعداد بیشتری از کارگران را می توان استثمار کرد و آن در مسابقه به نوبه ی خود و به طور اجتناب ناپذیر منجر به پیروزی می شود این است اساس تغییرناپذیر روند تراکم و تمرکز سرمایه.

رقابت در عین حال که محرکی در پیش رفت و توسعه تکنیک می باشد، اما تدریجاً نه تنها باعث تحلیل رفتن لایه های میانی که باعث از بین رفتن خود نیز می گردد و از میان لاشه ها و نیمه لاشه های سرمایه داران کوچک و متوسط، عده ی معدودی خداوندگاران سرمایه که مرتباً تعدادشان کمتر و قدرتشان بیشتر می شود، بیرون می آیند. بنابر این، از درون یک رقابت "صادقانه"، "دموکراتیک" و "مترقی"، انحصاری "مضر"، "انگلی" و "ارتجاعی"، می روید که منسوخ نشدنی است. دوران اهتراز آن از دهه ی ۸۰ (دهه ی ۱۸۸۰ - مترجم) قرن گذشته آغاز گردید، و در آغاز قرن حاضر (قرن بیستم - مترجم) شکلی قطعی یافت. اکنون پیروزی ی انحصار، آشکارا از جانب رسمی ترین رسمی ترین نماینده گان جامعه ی بورژوازی به تأیید

رسیده است. دادستان سابق ایالات متحده، آقای «هومر اس کانینگز» شاکی از این است که رقابت به عنوان نفوذی مهارکننده، تدریجاً جایگزین شده و در زمینه های پهناور تنها "به عنان یادآوری زودگذر از شرایطی که در مقطعی وجود داشت" به جا مانده است. با این وجود، در آن زمان که مارکس در روند پیش بینی خود از این بیماری، مسأله ی انحصار را از گرایشات موروثی ی نظام سرمایه داری استنتاج کرد، دنیای بورژوازی رقابت را به عنوان یک قانون ابدی ی طبیعت می دید.

حذف رقابت به وسیله ی انحصار، آغاز فروپاشی جامعه ی سرمایه داری را رقم می زند رقابت انگیزه ی اصلی خلاقیت در نظام سرمایه داری و توجیح تاریخی از طرف سرمایه دار بوده است. به همین ترتیب هم حذف رقابت، آغاز تبدیل سهام داران به انگل های اجتماعی می باشد. رقابت باید از آزادی هایی بهره جوید، مانند فضای آزاد، رژیم دموکراسی، تجارت بین بین المللی، انحصار، حتی المقدور به یک حکومت مقتدر، موانع گمرگی، "منابع خود" برای تهیه موادخام و عرصه ی بازاریابی (مستعمرات) نیاز دارد. و بالاخره فاشیزم آخرین حرف در زمان تلاشی ی سرمایه ی انحصاری است.

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتاب خانه: <http://www.iwsn.org/nashr.htm>

آدرس پستی: BM Kargar, London WC1N ۳XX, UK

ایمیل: yasharazarri@yahoo.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۸۴